

Kdo si dnes říká „pravicový volič“?

27.10.2024 - Ondřej Vašíček | Svobodní

Těžko najít rozhádanější a různorodější skupinu, než jsou dnes pravicovní voliči - nebo spíš lidé, kteří si tak říkají. Chtějí nízké daně nebo alespoň jejich nezvyšování; chtějí ideálně vyrovnaný rozpočet, snižovat stavy státních zaměstnanců - zejména těch na úřadech, chtějí snižovat byrokracii; hodně z nich jsou euroskeptici nebo alespoň vůči EU kritičtí.

Tvrdí o sobě, že chtějí volit pravici a často dodají, že „nemají koho“. Přesto se nejedná o homogenní skupinu. V demokratických volebních systémech lidé volí daleko více „proti něčemu/někomu“, než „pro něco“ a protože mají různé „nepřátele“, tak se od sebe liší - někdy zásadně. Velká část pravicových voličů díky tomu dokonce dobrovolně volí leviči. Pojďme to kontroverzní téma nakousnout a podívat se na různé skupiny pravicových voličů, jak skutečně volí - podle svých nepřátel.

Morální pozéři

Konformisté. Štítí se ošklivých politických nálepek a bojí se být spojováni s čímkoli, co mainstream označí za špatné (dezolátní, proruské, popíračské). Sice mají pravicové názory, ale to není pro jejich volbu zas tak podstatné (byť si to nechtějí přiznat); podstatné pro ně je, aby dali najevo svoji morální nadřazenost - aby ukázali, že jsou „na správné straně“, aby dali na odiv, že „bojují proti zlu“. A také aby dali najevo, že jsou lepší a chytřejší než ti „dezoláti“, co se nechají oblbout „populisty“. Správný názor je pro ně jako značkové oblečení - je to statusová věc.

Protože to jsou lidé vzdělaní (absolventi gymnázií, lepších středních škol s maturitou nebo přímo vysokoškoláci), myslí si o sobě, že jsou chytřejší než ostatní. Přitom je pro ně důležitější, KDO něco říká, než CO dotyčný říká.

Zpravidla pracují za nadprůměrné mzdy v korporátech - buď na HPP nebo jako OSVČ na švarc (de iure podnikatelé, de facto zaměstnanci), případně ve středně velkých českých firmách jako dodavatelé do korporátů nebo státním zakázkám. Budou mezi nimi i někteří drobní podnikatelé, zejména ti, co žijí z dotací nebo dodávají státu a jejich zaměstnanci. Samozřejmě je zde i velká část státních zaměstnanců, zejména „bílé límečky“ ve státní správě. Mají tedy co ztratit, a to v nich posiluje nutnost dávat na odiv svůj statusově „správný“ názor. Příslušnost ke stejné „morálně“ naladěné skupině je pro ně výhodné.

Při politických debatách budou sice kritizovat vysoké daně, ale jak padne debata na „nepřátele“, tak rozjedou povinnou dávku nenávisti bez ohledu na pravicovost nepřátel. Oblíbené je také pohoršování se nad dezinformacemi nebo nad rasismem. Když padne řeč na SPD, tak dají rádi k dobru jedovatou slinu na Okamuru, budou se předhánět zdůvodňováním, jak je boj SPD proti migrantům populismus, jak je ta strana rasistická a že jsou to fašisti. Trikolora je pro ně „SPD pro lidi s maturitou“. Oblíbené téma k diskusi: nadáváme na Trumpa.

Jak budou tito lidé volit, aby co nejvíce poškodili „populisty“? Jedině SPOLU nebo STAN. I přes nespokojenost je to pořád „lepší než Babiš“ a „musíme zastavit fašisty“.

Nepřítel Pozérů: ANO, SPD, PRO, KSČM

Pragmatictí rebelové

Rebelové proto, že mají často nepopulární názory: na COVID, na klima, na vládu nebo si třeba nemyslí, že Ukrajina je nejlepší stát na světě (i když jí třeba fandí) a hlavně – nebojí se rebelsky svoje názory prezentovat. Často jim to uškodí a schytají nálepku od morálních pozérů a od levicových progresivistů.

Sociálně a demograficky jsou podobní *morálním pozérům*. Také často zaměstnanci korporátů, ale více individualističtí. Hodně jich je ajťáků v korporátech, kterým je jedno jak vypadají (fyzicky i názorově) a co si o nich myslí okolí. Tak trochu autisti. Ale je mezi nimi i třeba část obchodáků nebo různí kreativci, kterým je kolektivismus proti srsti už z principu. Ti ale budou svoje názory skrývat, aby si neuškodili v práci. Mezi podnikateli a lidmi z menších firem to jsou ti spíš nezávislí na dotacích a státních zakázkách. Opravdoví drobní podnikatelé a živnostníci.

Štve je GreanDeal, mají rádi klasické JZD = Jádru, Zbraně, Dálnice. Auta a motorky. Nevadí jim homosexuálové, jsou tolerantní, ale LGBT propaganda je štve. Nenávidí DEI a to i proto, že jim ubližuje (zejména mužům v korporátech) nebo je uráží (ženy v korporátech).

Většinou jsou pragmatici a většinou volí takové strany, které jim nabídnou průzkumy. Sice jsou i schopni pochopit, že jsou průzkumy manipulace, ale protože jsou *pragmatici*, tak to paradigma akceptují a řídí s jím bez ohledu na „správnost/spravedlnost“. Jsou to lidé, co milují úspěch a nenávidí ubrečené losery.

Částečně se také jedná o nespokojené voliče SPOLU, ale takové, kteří věřili Fialovi ve verzi 2010-2019 a fandí Zahradilovi, ale ti umírnění třeba i Vondrovi. Část z nich volila SPD jako menší zlo, ale hodně z nich učaroval Turek. Ti idealističtější z nich jsou voliči Svobodných.

Nepřítel: woke progresivisti, tedy Piráti, Zelení, TOP09 a STAN

Hard-core konspirační teoretici

Sice malá skupinka a politicky nezajímavá, ale hlasitá a viditelná. Je často využívána jako guilt-by-association trik, kdy se woke progresivisti snaží s touto skupinou spojit své nepřátele, aby morálním pozérům znechutila jejich volbu.

SPD je na ně většinou moc měkká a rádi podporují malé, často radikální nebo obskurní strany, ale část jich bude volit SPD i přesto, protože nejlépe poškodí šestikoalici.

Nepřítel: Pětikoalice+ANO a kdokoli, kdo se systémem „ušpiní“

Libertariáni a anarchokapitalisti

Nepoučitelní idealisté. Jsou to ti opravdu opravdoví praví pravičáci a je jich maximálně pár tisíc.

Velmi snadno se naštvou na pravicovou stranu, která udělá nebo prohlásí něco, co zrovna konkrétně jim „strašně vadí“ a považují za etatistické. Z lásky se stane nenávist. Pak paradoxně nesnáší pravicové strany jako Svobodní daleko víc než fakticky levicové SPOLU.

Většina sleduje Urzu a buď nevolí nebo volí jeho. Pár z nich je zároveň i morálními pozéry a volí SPOLU. Svobodné volí málo z nich.

Nepřítel: vše nalevo od Matina Urzy

Nevzdělaná většina, co nesleduje politiku

Tito lidé nejsou autenticky pravicoví, ale často pravicové strany volí nebo volit chtějí, část z nich se za pravičáky označuje. Zároveň je to největší skupina, která rozhoduje volby. Nevyhranění lidé, kteří opakují to, co jim servírují média, osobnosti nebo vlivné okolí. Jsou to lidé, kteří bezmezně a nekriticky věří aktuálnímu „narativu“. Svoje názory nedomýšlí, nevadí jim nekonzistence, mění je v čase.

Záleží jim, aby co nejméně odváděli na daních, co nejvíce pobírali na dávkách. Důsledky nedomýšlí. Deficit rozpočtu je podle nich špatně, protože to říkají odborníci a televize. Většinou chtějí ochranu přírody, nějak věří na globální oteplování (protože to říkají v médiích), ale nechtějí opatření, která se dotknou jejich peněženky. Část z nich jsou latentní xenofobové (nejsem rasista, ale...). Sice v menší míře, ale také řeší JZD = Jádru, Zbraně, Dálnice. V naprosté většině věří stereotypům, předsudkům, různým urban legends a chtějí slyšet jednoduché odpovědi na složité otázky. Nenávidí korupci a politici jsou pro ně zloději. Všichni (pro některé s výjimkou Babiše). Volby jsou pro ně taková reality show, kdy volí nejsympatičtějšího soutěžícího.

Dříve to byli hlavně voliči ODS (ti víc pravicoví z nich), dnes volí hlavně ANO nebo SPOLU, méně z nich volí STAN.

Část z nich dokáže zaujmout provokativní strana typu Přísaha nebo dříve Piráti. Musí o té straně vědět, musí být v médiích a musí se o ní mluvit a být nějak cool – musí udělat sympatáka v politické reality show. Pokud je zaujmou Svobodní silnou osobností, budou volit i je.

Nepřítel: podle situace, ovlivněno médii a nejsou vyhranění

Těžko najít rozhádanější a různorodější skupinu, než jsou dnes pravicoví voliči – nebo spíš lidé, kteří si tak říkají. Chtějí nízké daně nebo alespoň jejich nezvyšování; chtějí ideálně vyrovnaný rozpočet, snižovat stavy státních zaměstnanců – zejména těch na úřadech, chtějí snižovat byrokracii; hodně z nich jsou euroskeptici nebo alespoň vůči EU kritičtí. Tvrdí o sobě, že chtějí volit pravici a často dodají, že „nemají koho“. Přesto se nejedná o homogenní skupinu. V demokratických volebních systémech lidé volí daleko více „proti něčemu/někomu“, než „pro něco“ a protože mají různé „nepřátele“, tak se od sebe liší – někdy zásadně. Velká část pravicových voličů díky tomu dokonce dobrovolně volí levici. Pojďme to kontroverzní téma nakousnout a podívat se na různé skupiny pravicových voličů, jak skutečně volí – podle svých nepřátel.

Morální pozéři

Konformisté. Štítí se ošklivých politických nálepek a bojí se být spojováni s čímkoli, co mainstream označí za špatné (dezolátní, proruské, popíračské). Sice mají pravicové názory, ale to není pro jejich volbu zas tak podstatné (byť si to nechtějí přiznat); podstatné pro ně je, aby dali najevo svoji morální nadřazenost – aby ukázali, že jsou „na správné straně“, aby dali na odiv, že „bojují proti zlu“. A také aby dali najevo, že jsou lepší a chytřejší než ti „dezoláti“, co se nechají oblbout „populisty“. Správný názor je pro ně jako značkové oblečení – je to statusová věc.

Protože to jsou lidé vzdělaní (absolventi gymnázií, lepších středních škol s maturitou nebo přímo vysokoškoláci), myslí si o sobě, že jsou chytřejší než ostatní. Přitom je pro ně důležitější, KDO něco říká, než CO dotyčný říká.

Zpravidla pracují za nadprůměrné mzdy v korporátech – buď na HPP nebo jako OSVČ na švarc (de iure podnikatelé, de facto zaměstnanci), případně ve středně velkých českých firmách jako dodavatelé do korporátů nebo státním zakázkám. Budou mezi nimi i někteří drobní podnikatelé, zejména ti, co žijí z dotací nebo dodávají státu a jejich zaměstnanci. Samozřejmě je zde i velká část státních zaměstnanců, zejména „bílé límečky“ ve státní správě. Mají tedy co ztratit, a to v nich

posiluje nutnost dávat na odiv svůj statusově „správný“ názor. Příslušnost ke stejně „morálně“ naladěné skupině je pro ně výhodné.

Při politických debatách budou sice kritizovat vysoké daně, ale jak padne debata na „nepřátele“, tak rozjedou povinnou dávku nenávisti bez ohledu na pravcovost nepřatel. Oblíbené je také pohoršování se nad dezinformacemi nebo nad rasismem. Když padne řeč na SPD, tak dají rádi k dobru jedovatou slinu na Okamuru, budou se předhánět zdůvodňováním, jak je boj SPD proti migrantům populismus, jak je ta strana rasistická a že jsou to fašisti. Trikolora je pro ně „SPD pro lidi s maturitou“. Oblíbené téma k diskusi: nadáváme na Trumpa.

Jak budou tito lidé volit, aby co nejvíce poškodili „populisty“? Jedině SPOLU nebo STAN. I přes nespokojenost je to pořád „lepší než Babiš“ a „musíme zastavit fašisty“.

Nepřítel Pozérů: ANO, SPD, PRO, KSČM

Pragmatičtí rebelové

Rebelové proto, že mají často nepopulární názory: na COVID, na klima, na vládu nebo si třeba nemyslí, že Ukrajina je nejlepší stát na světě (i když jí třeba fandí) a hlavně – nebojí se rebelsky svoje názory prezentovat. Často jim to uškodí a schytají nálepku od morálních pozérů a od levicových progresivistů.

Sociálně a demograficky jsou podobní *morálním pozérům*. Také často zaměstnanci korporátů, ale více individualističtí. Hodně jich je ajťáků v korporátech, kterým je jedno jak vypadají (fyzicky i názorově) a co si o nich myslí okolí. Tak trochu autisti. Ale je mezi nimi i třeba část obchodáků nebo různí kreativci, kterým je kolektivismus proti srsti už z principu. Ti ale budou svoje názory skrývat, aby si neuškodili v práci. Mezi podnikateli a lidmi z menších firem to jsou ti spíš nezávislí na dotacích a státních zakázkách. Opravdoví drobní podnikatelé a živnostníci.

Štve je GreanDeal, mají rádi klasické JZD = Jádru, Zbraně, Dálnice. Auta a motorky. Nevadí jim homosexuálové, jsou tolerantní, ale LGBT propaganda je štve. Nenávidí DEI a to i proto, že jim ubližuje (zejména mužům v korporátech) nebo je uráží (ženy v korporátech).

Většinou jsou pragmatičtí a většinou volí takové strany, které jim nabídnou průzkumy. Sice jsou i schopni pochopit, že jsou průzkumy manipulace, ale protože jsou *pragmatičtí*, tak to paradigma akceptují a řídí s jím bez ohledu na „správnost/spravedlnost“. Jsou to lidé, co milují úspěch a nenávidí ubrečené losery.

Částečně se také jedná o nespokojené voliče SPOLU, ale takové, kteří věřili Fialovi ve verzi 2010-2019 a fandí Zahradilovi, ale ti umírnění třeba i Vondrovi. Část z nich volila SPD jako menší zlo, ale hodně z nich učaroval Turek. Ti idealističtější z nich jsou voliči Svobodných.

Nepřítel: woke progresivisti, tedy Piráti, Zelení, TOP09 a STAN

Hard-core konspirační teoretici

Sice malá skupinka a politicky nezajímavá, ale hlasitá a viditelná. Je často využívána jako guilt-by-association trik, kdy se woke progresivisti snaží s touto skupinou spojit své nepřátele, aby morálním pozérům znechutila jejich volbu.

SPD je na ně většinou moc měkká a rádi podporují malé, často radikální nebo obskurní strany, ale část jich bude volit SPD i přesto, protože nejlépe poškodí šestikoalici.

Nepřítel: Pětikoalice+ANO a kdokoli, kdo se systémem „ušpiní“

Libertariáni a anarchokapitalisti

Nepoučitelní idealisté. Jsou to ti opravdu opravdoví praví pravičáci a je jich maximálně pár tisíc.

Velmi snadno se naštvou na pravicovou stranu, která udělá nebo prohlásí něco, co zrovna konkrétně jim „strašně vadí“ a považují za etatistické. Z lásky se stane nenávist. Pak paradoxně nesnáší pravicové strany jako Svobodní daleko víc než fakticky levicové SPOLU.

Většina sleduje Urzu a buď nevolí nebo volí jeho. Pár z nich je zároveň i morálními pozéry a volí SPOLU. Svobodné volí málo z nich.

Nepřítel: vše nalevo od Matina Urzy

Nevzdělaná většina, co nesleduje politiku

Tito lidé nejsou autenticky pravicoví, ale často pravicové strany volí nebo volit chtějí, část z nich se za pravičáky označuje. Zároveň je to největší skupina, která rozhoduje volby. Nevyhranění lidé, kteří opakují to, co jim servírují média, osobnosti nebo vlivné okolí. Jsou to lidé, kteří bezmezně a nekriticky věří aktuálnímu „narrativu“. Svoje názory nedomýšlí, nevadí jim nekonzistence, mění je v čase.

Záleží jim, aby co nejméně odváděli na daních, co nejvíce pobírali na dávkách. Důsledky nedomýšlí. Deficit rozpočtu je podle nich špatně, protože to říkají odborníci a televize. Většinou chtějí ochranu přírody, nějak věří na globální oteplování (protože to říkají v médiích), ale nechtějí opatření, která se dotknou jejich peněženky. Část z nich jsou latentní xenofobové (nejsem rasista, ale..). Sice v menší míře, ale také řeší JZD = Jádru, Zbraně, Dálnice. V naprosté většině věří stereotypům, předsudkům, různým urban legends a chtějí slyšet jednoduché odpovědi na složité otázky. Nenávidí korupci a politici jsou pro ně zloději. Všichni (pro některé s výjimkou Babiše). Volby jsou pro ně taková reality show, kdy volí nejsympatičtějšího soutěžícího.

Dříve to byli hlavně voliči ODS (ti víc pravicoví z nich), dnes volí hlavně ANO nebo SPOLU, méně z nich volí STAN.

Část z nich dokáže zaujmout provokativní strana typu Přísaha nebo dříve Piráti. Musí o té straně vědět, musí být v médiích a musí se o ní mluvit a být nějak cool – musí udělat sympatáka v politické reality show. Pokud je zaujmou Svobodní silnou osobností, budou volit i je.

Nepřítel: podle situace, ovlivněno médii a nejsou vyhranění.

<https://svobodni.cz/aktuality/kdo-si-dnes-rika-pravicovy-volic>